

52. Aniruddha ngồi trên lưng ngựa không lâu, hắc mã hung dữ bất kham lại lông lộn lên, quay đầu lại cắn chân chàng và hất chàng xuống đất từ trên lưng mình. Nếu mã phu chần chừ hoặc chỉ đứng bên cạnh mà không can thiệp thì nhất định Hoàng tử Aniruddha sẽ vong mạng.

52. However, Prince Aniruddha stayed in place for only a moment, for unexpectedly the fierce, untamed horse reared, turned its head, and caught the Prince's leg in its mouth and threw him from its back to the ground. If the yardguards had hesitated in going to help him or remained behind the horse without beating it, the wild animal would unquestionably have killed Prince Aniruddha.

53. Khi đến lượt Thái tử Tất Đạt Đa, mọi người đều nghĩ thầm: “Hoàng tử Aniruddha là người cưỡi ngựa giỏi nhất nước mà còn bị hắc mã hất xuống đất và thiếu chút nữa bị vong mạng, Tất Đạt Đa chắc cũng bị như vậy thôi”. Sự thực, Thái tử Tất Đạt Đanệ nhàng đến bên mình ngựa, tay đặt lên bờm ngựa, tay xoa mũi nó.

Chàng còn nói chuyện thì thầm và nhẹ nhàng vỗ về trên lưng nó nữa.

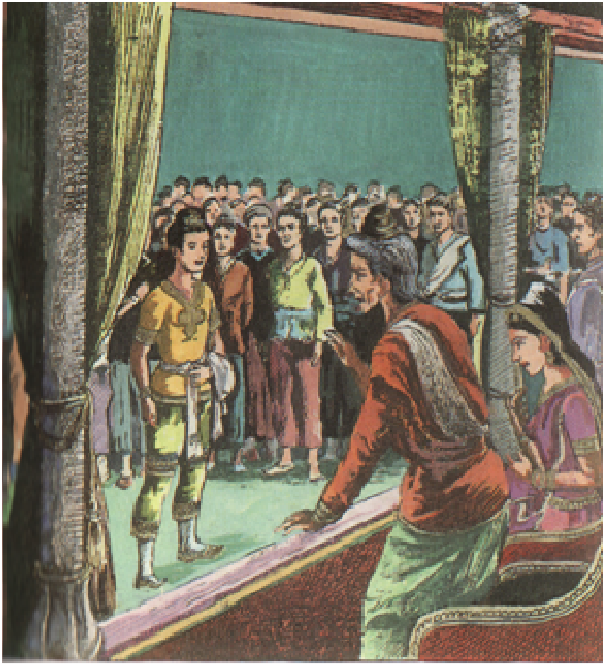
53. Now it was Prince Siddhartha's turn to mount. Everybody felt that if even Prince Aniruddha, the best rider in the country, had been thrown and almost killed, Prince Siddhartha could probably do no better. But Prince Siddhartha approached the horse lightly, and put one hand on its neck while rubbing its nose with his other hand, at the same time softly murmuring a few words and then tapping the horse on the sides of its body.

cần dùng roi để khuất phục nó.

54. Mọi người vô cùng ngạc nhiên khi thấy hắc mã không những hiền lành lại mà còn để Thái tử nhẹ nhàng leo lên cưỡi và còn nghe lời Thái tử bước tới bước lui. Mọi người trên trường đua đều thấy rõ ràng con ngựa hoàn toàn bị khuất phục dưới sự chỉ huy của Thái tử. Đây là lần đầu tiên người ta dám tới gần con ngựa bất trị này mà không

54. Everybody was quite surprised that the fierce black horse had really calmed down, gently letting the prince ride him, obediently moving foreward or backward as the prince directed. The people who were gathered there clearly saw that the horse was acting completely according to the prince's will. It was the first time that any person had ever dared to come close to this proud horse and tame it without a whip.

55. Sau cuộc đua tài, mọi người đều công nhận Thái tử Tất Đạt Đa là người giỏi nhất nước và là kẻ xứng đáng nhất làm chồng công nương Gia Du Đà La (Yasodhara).

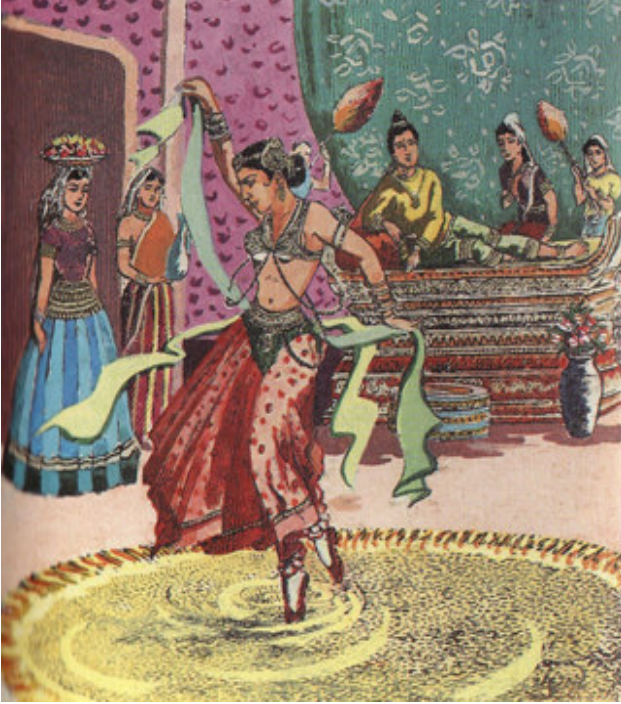
Ngay cả vua Thiện Giác(Suppabuddha) cũng rất vui lòng thấy con gái thương yêu của mình thành hôn với Thái tử Tất Đạt Đa trẻ trung và dũng cảm này.

55. Finally everyone agreed that Prince Siddhartha was the best rider in the country and most qualified to be Princess Yasodhara's husband. And King Suppabuddha was also very pleased to give the hand of his beloved daughter to the young, courageous Prince Siddhartha in marriage.

56. Đám cưới của công nương Gia Du Đà La là niềm vui mừng cho toàn đất nước. Đôi uyên ương sống trong biệt điện đầy tiện nghi mà vua Tịnh Phạn đã xây riêng cho để họ tận hưởng một cuộc đời sung sướng và hạnh phúc. Giờ đây, vua Tịnh Phạn cảm thấy nỗi lo lắng ngày trước được vơi đi và tin rằng Thái tử sẽ không còn màng đến chuyện xuất gia nữa.

56. The wedding of Princess Yasodhara to Prince Siddhartha was an event in which the whole country rejoiced. The young couple lived in a palace that King Suddhodana had specially built for them, one which contained all kinds of splendid accommodations designed for the sole purpose of giving them comfort, satisfaction and pleasure. Now King Suddhodana began to feel relaxed, feeling assured that the prince would no longer think about leaving home.

57. Để làm tiêu tan hoàn toàn ý định xuất gia của Thái tử, vua Tịnh Phạn ra lệnh mọi người không được phép nhắc đến những chuyện đau khổ, âu sầu như chuyện già, bệnh, chết v.v... Người hầu của Thái tử phải luôn luôn giải trí cho chàng những bài ca, điệu vũ và không bao giờ được tỏ vẻ mệt mỏi.

57. In order to prevent the prince from thinking of leaving home or of other things, King Suddhodana ordered that no one should ever mention in front of the prince anything having to do with misery or unhappiness, such as old age, sickness, death, etc. The attendants of the prince were ordered to constantly provide songs, dances, and music and never to appear tired before him.

58. Hơn thế nữa, vua còn truyền lệnh xây cất tường cao bao quanh cung điện và huê viên nơi Thái tử ở. Chỉ có những cung nữ trẻ đẹp mới được phép đi qua các tường cao để vào cung điện và vườn hoa. Người nào ở bên trong, nếu chẳng may bị té hay bị thương bất ngờ, thì phải lập tức rời khỏi cung điện và không được quay trở lại trước khi lành bệnh.

58. In addition to this, the King ordered the construction of high walls all around the palace and gardens where the prince lived. Only young and beautiful girls were allowed to enter into the gardens and palace from beyond the walls. Should someone within the walls accidentally fall and injure themselves, the person had to be taken out immediately and could not return before complete recovery. The gates of the garden were closely guarded to prevent the prince from going outside for any reason, except with the King's permission.

59. Mặc dầu kẻ hầu người hạ được vua Tịnh Phạn tuyển chọn và dùng đủ mọi biện pháp ngăn không cho Thái tử biết được những chuyện đau khổ trong đời sống, nhưng chàng vẫn không được vui vẻ như sự mong muốn của vua cha. Thái tử ước ao được biết tường tận thêm những chuyện vui buồn ngoài đời, những chuyện xảy ra bên ngoài cung điện.

Đồng thời, chàng cũng muốn biết về đời sống dân tình chứ không riêng đời sống của con cái hoàng tộc và triều thần. Cứ như thế, Thái tử van xin và thú thật rằng mình sẽ mãi mãi không vui nếu chưa được xem thế giới bên ngoài.

59. Although King Suddhodana had a selected group of attendants for the prince and tried in every way to keep his son from experiencing anything unpleasant in his life, the prince was not as happy as his father had hoped. The prince eagerly desired to see other joyful things of the world, things that were beyond the palace walls. The prince also wanted to know what the life of the people, other than of the sons of kings and their high officials, was like. Time and time again the prince pleaded with his father, informing him that he would never be happy unless he could see the outside world.

60. Cuối cùng , không thể từ chối lời thỉnh cầu thiết tha được ra ngoài của Thái tử, vua Tịnh Phạn phải cho phép con mình đi. Vua truyền lệnh vào ngày Thái tử xuất cung, tất cả nhà dân đều phải tu sửa và trang hoàng lại bằng cờ và hoa. Những người bần hàn, mù loà, già yếu, bệnh tật và người cùi đều không được xuất hiện trên lộ trình của Thái tử cho đến

khi chiếc xe ngựa của Thái tử đi qua.

60. Unable to refuse the persistent demand of the prince to travel outside the palace, King Suddhodana finally consented. He ordered that, on the day of the prince's outing, every house must be cleaned, painted and decorated with flags and flowers. Along the way no one was allowed to be seen working, and blind, sick old men and leprous persons had to stay home until the carriage of the Prince had passed.